

CĂTRE,

**CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
INSPECȚIA JUDICIARĂ
COMISIA DE DISCIPLINĂ PENTRU JUDECĂTORI,**

Ca urmare a faptului că la data de 21.12.2006 s-a dispus efectuarea de cercetări prealabile în privința mea, dându-se curs sesizării din 20.10.2006 a Direcției Naționale Anticorupție, referitoare la presupusa comitere a două abateri disciplinare de către subsemnatul, Decean Mihail, judecător la Curtea de Apel Timișoara,

în apărarea pe care o formulez ad hoc,

rog **Comisia de disciplină pentru judecători** să considere că *exercitarea acțiunii disciplinare împotriva mea nu se justifică și în consecință să dispună clasarea*, conform prevederilor art. 46 (6) din Legea nr. 317/2004, republicată;

pentru **adoptarea** unei astfel de soluții vă rog să aveți în vedere următoarele:

prima abatere disciplinară indicată în sesizare ar fi prevăzută de **art. 99 a) raportat la art. 5 (2) din Legea nr. 303/2004**, constând în aceea că aș fi încălcat prevederile legale privind incompatibilitatea judecătorului, prin participarea la judecarea recursului inculpatei Lazăr Edit, soluționat prin decizia penală nr. 1087/R din 13.10.2006 a Curții de Apel Timișoara, respectiv că nu m-am abținut să judec acest recurs, motivată de împrejurarea că tatăl inculpatei, care mi-a "fost șef" pe vremea când activam "ca tânăr magistrat la una din instanțele din județul Timiș" m-ar fi "contactat înainte de soluționarea recursului" și m-a influențat în hotărârea mea;

a doua abatere disciplinară este "**prevăzută de același text constând în încălcarea interdicției prevăzute de art. 10 alineatul 1 din Legea nr. 303/2004 republicată**", comisă prin aceea că mi-aș fi "**exprimat public opinia cu privire la modul în care parchetul instrumentează cauza**";

aceste abateri disciplinare, cum rezultă din sesizare, i-au fost inspirate parchetului reclamant de două articole ale presei locale timișorene, ale căror denumiri nu le mai repet, ele fiind menționate în reclamația parchetului.

În privința primei abateri, arăt că aceasta nu există, atât pentru faptul că tatăl inculpatei, dl Lukaci Eugen, nu mi-a fost niciodată șef – ceea ce se poate verifica în dosarul evoluției carierei mele profesionale, cât și pentru adevărul că acesta nu m-a contactat niciodată, nici în legătură cu procesul penal al fiicei sale și nici pentru vreun oricare alt motiv. Între mine și fostul judecător Lukaci Eugen au existat raporturi strict profesionale și colegiale, în perioada aprilie 1974 - decembrie 1976, când amândoi eram judecători la Judecătoria Lugoj;

că aceasta abatere disciplinară nu există, ea neputându-se baza pe supoziții de presă ori alte presupuneri ale unui procuror, rezultă și din **Raportul către Comisia de disciplină pentru judecători, nr. 1798/IJ/1540/SIJ/2006 92CDJ/206 din 19 decembrie 2006, întocmit de domnii inspectori judiciari Mihalcea Ion și Arcu Constantin, din cadrul Inspecției Judiciare a Consiliului Superior al Magistraturii;**

nedumeririle procurorilor, consemnate în raportul subliniat mai sus, au un caracter selectiv, aceștia uitând că inițial am făcut parte și din completul de judecată care a respins recursurile inculpaților împotriva măsurii arestării lor preventive, pe o durată de 29 zile, prin decizia penală nr. 987/R din 15 septembrie 2006 a Curții de Apel Timișoara (pe care o atașez prezentului înscris), ele (nedumeririle) referindu-se la motivarea, în cauză, a cererii mele de abținere, după ce am fost recuzat de inculpați, diferită de motivarea pe care cred dânsii că ar fi trebuit să fie făcută pentru a-mi fi admisă abținerea, eu, astfel, fiindu-mi respinsă abținerea, devenind culpabil dacă mi-am permis să gândesc motivarea abținerii mele cu capul meu și nu cu al domniilor lor;

apoi, nedumeririle procurorilor sunt referitoare și la "schimbarea mea de poziție" în judecarea recursurilor inculpaților Clopina Călin și Lazăr Edit, cărora li s-au admis recursurile și au fost eliberați provizoriu sub control judiciar, față de respingerea recursului, cu același obiect, al celui de-al treilea inculpat arestat în aceeași cauză, Kașai Pavel Vladimir, dar judecat separat anterior, însă toate au același suport imaginar și lipsit de profesionalism, bazat pe "informațiile credibile ale ziaristilor", cu care procurorul Speriuși Vlad Vasile colaborează atât de fructuos;

pe acest procuror nimeni nu-l întreabă de ce a dat ordonanțe de reținere preventivă a celor trei inculpați în cauză, înainte de a vedea dacă mita ajunge sau nu la destinatari, întrerupând în acest mod neprofesionist presupusa activitate infracțională a acestora, împotriva părerii colegilor săi procurori colaboratori, pe care i-a lăsat nedumeriți - afirmând că "de-aia", fiindcă nu există judecător de curte de apel care să aplice în recurs o pedeapsă cu amendă unui recidivist, ceea ce, însă, chiar s-a întâmplat;

de asemenea nimeni nu-l întreabă pe acest procuror, dl Speriuși Vlad Vasile, despre metoda pe care a inventat-o de a nu lăsa la îndemâna judecătorilor dosarele originale de urmărire penală, pentru motivarea hotărârilor pronunțate de aceștia, căror judecători, pentru a-și motiva hotărârile, le oferă copii făcute în batjocură (cum vor mușchii săi!) după dosarele de urmărire penală în discuție, cu o detașare inimaginabilă față de prevederile legii și de bunul simț elementar;

nemaivorbind de faptul că nimeni nu-l întreabă pe dl Speriuși, dacă nu cumva chiar domnia sa a aranjat publicarea articolelor de presă împotriva mea, din 16 și 17 octombrie 2006, pentru ca în acest fel să-și poată preconstitui probe de a sesiza Secția Disciplinară pentru Judecători din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, ceea ce este o dovadă de rea credință ocultă ieșită din comun; eu presupun că lucrurile așa s-au întâmplat, presupunere care se bazează pe împrejurări reale, de necontestat și anume:

a). hotărârea judecătorească, deranjantă pentru dl Speriuși, a fost motivată de mine, în prima ei variantă, în chiar ziua pronunțării ei în ședință publică, - decizia penală nr. 1087/R din 13 octombrie 2006 a Curții de Apel Timișoara -, manuscrisul motivării fiind predat grefierii de ședință în aceeași zi, și la el a putut avea acces dl Speriuși printr-un colaborator al său,

b). a doua zi, sâmbătă - 14.10.2006, ziarul nu a publicat nimic referitor la acest proces, deși a avut un reprezentant prezent la pronunțarea hotărârii în ședință publică,

c). a treia zi fiind duminică ziarul nu a apărut, iar în numărul de luni, 16.10.2006 apare articolul în care sunt dur atacat, articol care este provocator fiindcă a fost publicat cu încălcarea înțelegerii (protocolului) dintre ziaristii locali și Conducerea Curții de Apel Timișoara, fără a se informa și de la judecătorul purtător de cuvânt al Curții înainte de a apare în presa locală un articol despre procesele aflate pe rolul instanțelor judecătorești, ori soluționate de acestea, acest articol conținând informații pe care le putea da ziaristilor care l-au semnat numai dl procuror V. V. Speriuși (fost procuror și la fosta Procuratură locală Lugoj), mai ales referitoare la presupusa mea legătură cu tatăl inculpatei Lazăr Edit,

d). în aceeași zi de 16.10.2006, autoarea articolului, Bianca Toma, încălcând din nou protocolul amintit mai sus, a venit cu insolență la mine în birou, încercând să înregistreze audio, pe ascuns, discuția la care m-a provocat (ceea ce m-a determinat s-o poftesc să părăsească biroul), fabricându-și astfel materialul pentru articolul din 17. 10. 2007, publicat în același ziar, în care afirmă că eu îl asemuiesc pe dl Speriuși cu un dictator, deși nu i-am pomenit acestuia numele în dreptul meu la replică privind articolul din 16.10.2006, ci m-am referit la procuror în general ca parte în procesul penal; or, de unde putea ști ziarista Bianca Toma, decât de la dl Speriuși, că domnia sa ar putea fi vizat în textul aceluia drept la replică?

e). că domnul procuror Speriuși Vlad Vasile colaborează cu ziarista Bianca Toma stă drept dovadă și articolul intitulat „Patru judecători timișoreni ascultați de DNA”, publicat în același ziar la 21.10.2006, a cărui copie se află în dosarul în care îmi formulez apărarea.

A doua abatere disciplinară este și ea inexistentă, în condițiile în care dreptul meu la replică, privind bălăcărirea ce mi-au administrat-o ziaristii colaboratori ai procurorului Speriuși Vlad Vasile, prin articolul de ziar din 16.10.2006, nu a fost publicat ca atare în același ziar, în numărul din a doua zi (17.10.2006), ci trunchiat, cu citate care, chipurile, apar a fi dintr-o discuție avută de mine cu ziarista semnatară a articolului;

chiar dacă dreptul meu la replică ar fi fost publicat așa cum l-am scris, nici în această situație a doua abatere nu există, pentru un foarte simplu motiv, acela că afirmațiile mele se regăsesc în motivarea deciziei penale de liberare provizorie sub control judiciar a inculpatei Lazăr Edit; or, această motivare are caracterul unei informații de interes public, câtă vreme ea

este parte integrantă a unei decizii penale pronunțate, potrivit legii, în ședință publică și intrată în puterea lucrului judecat;

de când un judecător nu are dreptul să se apere față de atacurile din presă comandate împotriva sa și să critice analitic actele de urmărire penală ale unui procuror, printr-o hotărâre judecătorească penală, asta știe numai procurorul Speriuși Vlad Vasile, căruia apar a-i fi străine drepturile fundamentale ale omului și obligațiile care le incumbă de la lege instanțelor judecătorești penale, altfel nu ar fi redactat sesizarea împotriva mea.

Pentru mine este stresant ceea ce se întâmplă și reputația profesională îmi este știrbită, în contextul în care, cu siguranță nu eu sunt judecătorul care trebuie să fie cercetat în aceasta cauză (ci acela a căruia reputație profesională ar trebui apărată din oficiu); în toată cariera mea de judecător, de peste 28 ani, nu am fost sancționat disciplinar, iar acum la sfârșitul acestei cariere inventându-mi-se abateri de la conduita imparțială profesională pentru a fi sancționat, numai pentru că unui procuror, Speriuși Vlad Vasile, nu-i convine motivarea unei hotărâri judecătorești, care îmi aparține nu numai mie, ci și colegului judecător care a semnat-o, aceasta este o stare de lucruri artificial creată pentru intimidarea și tracasarea mea, ceea ce presupune un dispreț funciar și la adresa independenței mele profesionale.

Și când la toate acestea achiesează un procuror care deține funcția ocupată în prezent de dl Daniel Marius Morar, atunci afirmația că trăim într-o lume cu accente orwelliene nu este o vorbă-n vânt; prefer, totuși, să cred și am convingerea că domnul Daniel Marius Morar a fost indus cu șiretenie în eroare de subordonatul său, dl procuror Speriuși Vlad Vasile.

Dacă în dosarul celor trei inculpați există un conflict de interese, care prejudiciază însăși imaginea Justiției ca serviciu public, atunci fărădelegile nu de mine sunt comise, asupra mea încercându-se, diversionist, să fie atrasă atenția, pentru acoperirea adevăratelor vinovații și vinovați dintr-o rețea de criminalitate autohtonă organizată - cu ramificații și în afara țării -, după toate aparențele.

Vă adesez și rugămintea de a avea în vedere la soluționarea sesizării făcute împotriva mea această a doua formulare a apărării, completată, față de aceea pe care v-am expedit-o în 29 decembrie 2006.

Vă mulțumesc!

Timișoara, la 08.01.2007

Judecător,
Mihail Decean